

РЕШЕНИЕ

№ 786

гр. София, 20.12.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД - СОФИЯ, 6-ТИ ТЪРГОВСКИ, в закрито заседание на двадесети декември през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Иван Иванов

Членове: Зорница Хайдукова
Валентин Бойкинов

като разгледа докладваното от Зорница Хайдукова Въззивно търговско дело № 20211001001151 по описа за 2021 година

Производството е по чл. 25, ал. 4 ЗТРРЮЛНЦ.

Образувано е по частни жалби на С. Н. Н., Ц. С. Н. и Б. С. Н. срещу решение № 199/22.10.2021г. по т.д. 1937/2021г. по описа на Софийски градски съд, ТО, VI – 1 с-в, с което са оставени без уважение жалбите им срещу постановен отказ № 20210903184413 - 2/10.09.2021г. на длъжностно лице по регистрация към Агенция по вписванията, постановен по заявление вх.н. № 20210903184413/03.09.2021г. Жалбоподателите поддържат неправилност на обжалвания съдебен акт предвид постановяването му в нарушение на ЗТРРЮЛНЦ и ЗМИП. Излагат съдът да не се е произнесъл и да не е обсъдил поддържаните в жалбата им срещу отказа доводи. Поддържат личните им данни да продължават да фигурират в ТР, въпреки че считано от 25.03.2020г. вече не са действителните собственици на „Лотери дисрибюшънс“ ООД по смисъла на ЗМИП като крайни косвени притежатели на повече от 25 % от дяловете на капитала на дружеството. Излагат за тях да е налице правен интерес като засегнати от вписването лица да поискат заличаване на неверните данни, като поддържат в този смисъл по отношение заличаването на съдружник да има утвърдена съдебна практика. Сочат към настоящия

момент „Лотери дистрибушънс“ ООД и да няма законен представител, който да предприеме съответните действия, включително и да заяви за вписване настъпилите промени досежно действителни собственици и да подаде декларация по чл. 63, ал. 4 ЗМИП и по чл. 13, ал. 4 ЗТРРЮЛНЦ. По изложените доводи молят съда да отмени обжалвания съдебен акт и отказ като неправилни и постанови да бъде извършено вписване по заявление № 20210903184413/03.09.2021г.

Агенция по вписванията депозира писмен отговор, с който оспорва жалбата като неоснователна и поддържа обжалваният съдебен акт да е правилен и постановен при точно прилагане на закона. Прави искане за присъждане на разноски за представляването и по делото от юрисконсулт.

Съдът при извършена служебна проверка за допустимостта на сезиралата го жалба намира същата за подадена от легитимирана страна и при спазване на преклузивния срок по чл. 25, ал. 4 ЗТРРЮЛНЦ срещу подлежащ на обжалване акт, предвид на което и ще бъде разгледана по същество.

По същество жалбата е неоснователна по следните мотиви:

От жалбоподателите С. Н. Н., Ц. С. Н. и Б. С. Н. е подадено заявление Б7 с вх. № 20210903184413/03.09.2021г. с искане за вписване на основание чл. 63, ал. 1 и ал. 4 от Закон за мерките за изпиране на пари на обстоятелства за действителни собственици – физически лица, участващи пряко или косвено в дружеството.

Длъжностното лице по регистрация в изпълнение на задълженията си по чл. 22, ал. 5 ЗТРРЮЛНЦ е дало указания на 08.09.2021г. към заявителите за отстраняване на констатираните от него нередовности в документацията към заявлението и конкретно, че следва да бъде приложена декларация по чл. 63 ЗМИП, подписана от законния представител на дружеството с нотариална заверка на подписа.

С обжалвания отказ № 20210903184413 - 2/10.09.2021г. на Агенция по вписванията длъжностното лице по регистрация като е взело предвид дадените указания към заявителя да не са изпълнени и към заявлението да не е представен изискуемия от закона документ и към датата на изтеклия срок за разглеждането му, както и заявлението да не е подадено от легитимирани лица, е постановил отказ да бъдат вписани заявените със заявление № 20210903184413/03.09.2021г. обстоятелства.

Жалбите на заявителите срещу отказа са оставени без уважение с обжалваното решение на Софийски градски съд с изложени мотиви за правилност на изводите на длъжностното лице по регистрация.

Решението е правилно.

Предвид дължимата от длъжностното лице по регистрация проверка по чл. 21 ЗТРРЮЛНЦ при разглеждане на сезиралото го заявление същото преди да разпорежи вписване на обстоятелствата следва да провери дали заявлението изхожда от легитимирано по закон лице, дали към заявлението са представени изискуемите документи, удостоверяващи подлежащото на вписване обстоятелство и дали последните удостоверяват съществуването на заявеното за вписване обстоятелство и съответствието му със закона.

Разпоредбата на чл. 63, ал. 4 ЗМИП предвижда в ТРРЮЛНЦ да се вписват данни съгласно декларация, чиято форма и съдържание се определят с правилника за прилагане на закона, вкл. по т. 1 - идентификационните данни за действителните собственици - физически лица, и на основание т. 4 от същата разпоредба промените в данните по т. 1.

Съобразно нормата на чл. 38 от ППЗМИП при заявяване на подлежащите на вписване в Търговския регистър и регистъра на юридическите лица с нестопанска цел и в регистър БУЛСТАТ данни по чл. 63, ал. 4 от ЗМИП представляващите на учредените на територията на Република България юридически лица и други правни образувания, физическите и юридическите лица и други правни образувания, които действат на територията на Република България в качеството си на доверителни собственици на тръстове, попечителски фондове и други подобни чуждестранни правни образувания, учредени и съществуващи съобразно правото на юрисдикциите, допускащи такива форми на доверителна собственост, подават декларация с нотариална заверка на подписа, която съдържа реквизитите съгласно приложение № 3.

Нормата е пределно ясна досежно необходимостта от подаване на декларацията като предпоставка за извършване на исканото вписване, както и досежно лицето, което законът определя за автор на декларацията, а именно законния представител на учреденото на територията на Република България юридическо лице. Последното лице е и посоченият автор на декларацията по чл. 63, ал. 4 ЗМИП видно от утвърдения образец на декларацията –

приложение 3 към ППЗМИП, предвид на което и оплакванията по жалбите, че вписване може да бъде извършено без последния документ, са противни на законовата уредба.

Недопустимо е и исканото с жалбите разширително тълкуване на законовите разпоредби. Последните са императивни такива, защитаващи обществения интерес срещу изпирането на пари в страната, който е оценен от законодателя като изключително съществен за обществото, по която причина и са въведени ясни и конкретни изисквания за деклариране на очертаните в закона обстоятелства.

На самостоятелно основание и с нормата на чл. 15 от ЗТРРЮЛНЦ са очертани лицата, легитимирани да заявят искане за вписване, заличаване и обявяване на обстоятелства в търговския регистър. Нормата е императивна и изчерпателно очертава легитимираните субекти, на които законът признава правото надлежно да заявят в търговския регистър вписване, заличаване и обявяване на обстоятелства по партидите на регистрираните търговци. Разпоредбата на т.3 от ал. 1 на чл. 15 от ЗТРРЮЛНЦ е препращаща като предвижда легитимация да подадат заявление и за други лица в предвидените в закон случаи. При извършено систематично тълкуване на същата и във връзка с основните цели на закона – чл. 10 и чл. 11 от ЗТРРЮЛНЦ, за публичност и доверие в търговския регистър, настоящият състав на съда приема, че тази законова разпоредба не може да бъде тълкувана разширително. Препращането е само към изрично уредените със закон хипотези на признато право и на лица, извън изброените в чл. 15, ал. 1, т. 1, т. 2 и т. 4 от ЗТРРЮЛНЦ, да заявяват обстоятелства за вписване, заличаване или обявяване в ТР, каквито са например хипотезите на чл. 141, ал. 5 ТЗ и чл. 233, ал. 5 ТЗ. Законът не урежда възможността други лица, вписани като действителни собственици на основание ЗМИП, или на съдружник в ООД, както сочат жалбоподателите, сами да заявят за вписване подлежащите на вписване обстоятелства и последните не са легитимирани да подадат заявление за вписване на промени в същите обстоятелства, макар и да ги касаят. Настоящият състав на съда не споделя цитираната от жалбоподателите практиката, че приложение по аналогия към случаи на подадено заявление от съдружник, може да намери уредбата по чл. 141, ал. 5 ТЗ, доколкото аналогията предполага законова празнота, каквато не е налице, с оглед предвиденото задължение за друг субект да заяви за вписване

последното обстоятелство – чл. 6 ТЗ, както и предвид избрания от законодателя подход ясно и изрично в други като горесцитираните хипотези, когато общественият интерес изисква последното, да признае правото на лица, извън тези по чл. 15, т. 1 ЗТРРЮЛНЦ, вр. чл. 6 ЗТРРЮЛНЦ, да заявят подлежащите на вписване обстоятелства. По никакъв начин не се накърняват и правата на жалбоподателите от липсата на легитимация да заявят за вписване настъпилата промяна в обстоятелствата по чл. 63 ЗМИП, доколкото при спор или за целите на ЗМИП винаги могат да докажат действителното правно положение и правата и задълженията им като правни субекти не зависят от извършване на вписване на обстоятелството по промяна на действителния собственик на „Лотери дистрибушънс“ ООД.

По горните съображения на съда и правилно с обжалвания отказ длъжностното лице по регистрация на основание чл. 24 ЗТРРЮЛНЦ, вр. чл. 21, т. 3 и т. 4 ЗТРРЮЛНЦ е отказало да извърши вписване по заявлението на С. Н. Н., Ц. С. Н. и Б. С. Н., като без правно значение е дали дружеството „Лотери дистрибушънс“ ООД има вписан управител към датата на подаване на процесното заявление.

Предвид съвпадението в крайните изводи на двете инстанции обжалваното решение следва да бъде потвърдено като правилно.

Заявено е искане от Агенция по вписванията за присъждане на разноски за представляването и от юрисконсулт пред САС на основание чл. 81 ГПК. Искането е неоснователно. Цитираната законова разпоредба предвижда с всеки акт, с който се слага край на делото, съдът да се произнася по дължимите в производството разноски. Производството по вписване на обстоятелства/обявяване на документи в ТРРЮЛНЦ е охранително по своя характер, предвид на което същото на основание чл. 530 ГПК се урежда от правилата на глава Четиридесет и девета ГПК, доколкото в специален закон не е предвидено друго. С нормата на чл. 541 ГПК е дадена специална уредба по отношение на разноските в охранителните производства, като е предвидено сторените от молителя разноски да остават за негова сметка. Липсва, както в глава Четиридесет и девета ГПК, така и в специалния закон – ЗТРРЮЛНЦ, предвидена възможност на органа АВп, който е компетентен да се произнесе в охранителното производство по подадени заявления за вписване на обстоятелства или обявяване на документи в ТРРЮЛНЦ, да

бъдат присъждани разноси при неоснователност на сезиралото го заявление, както и при неоснователност на жалбата срещу постановен от длъжностно лице по регистрация отказ да бъде извършено исканото вписване или обявяване. Последното не може да бъде извлечено и от нормата на чл. 25, ал. 6 ЗТРРЮЛНЦ, която единствено препраща към уредбата на ГПК, или в приложимата и част за процесното охранително производство - глава Четиридесет и девета ГПК, съобразно която уредба разноси не се присъждат нито в полза, нито в тежест на компетентния да се произнесе по молбата за съдействие орган, включително и в производството по обжалване на постановен отказ по молбата. Неприложима е разпоредбата на чл. 78 ГПК, доколкото видно от диспозицията на последната, нормата урежда дължимите разноси на ищец и ответник – страни в спорния исков процес, а и е дерогирана от специалните правила на охранителното производство – чл. 541 ГПК. По тези доводи и разноси не следва да бъдат присъждани в настоящото производство пред САС.

По тези мотиви, САС

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА решение № 199/22.10.2021г. по т.д. 1937/2021г. по описа на Софийски градски съд, ТО, VI – 1 с-в.

Решението не подлежи на обжалване на основание чл. 25, ал. 4 ЗТРРЮЛНЦ.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____